

Sager og f. Ex. tilbød Rigsdagsforhandlinger, Skoleprogrammer og lignende i betydeligt Omfang, vilde vi i Almindelighed neppe kunne opnaa andet derfor end nogenlunde tilsvarende Sager fra andre Magter, medens vi ikke kunde sikkre os større fremmede Bøger, som vi maaste særlig kunde ønske at modtage. Vilde vi opnaa saadanne Ting, kunde vi let blive nødt til at give et saa betydeligt Bederlag, at det kunde være tvivlsomt, om vi ikke stode os ved kun at kjøbe de enkelte Bøger, vi virkelig satte Pris paa, i Stebet for at indlade os paa et almindeligt Byttefyssystem, hvorunder vi selvfølgelig kom til at modtage saare Meget, der kun vilde have overordentlig ringe Interesse for os. I alt Fald har det forekommet Flertallet, at Spørgsmaalet om det Æquivalent, der skulde ydes af de mindre Stater, endnu ikke er tilstrækkelig oplyst.

Dertil kommer, at Oprettelsen af det paa-tænkte Bureau, let vil kunne føre til Oprettelsen af et helt nyt Bibliothek. Thi selv om man ikke vil anse det for rigtigt at samle alle de forskjelligeartede Skrifter, man efterhaanden vil modtage gennem Bureauet, paa et enkelt Steb, og selv om man, som Ministeren antydede under Sagens første Behandling i Folkethinget, vil fordele dem efter deres Bestaenhed til de to bestaaende Bibliotheker og til Administrationens forskjellige Grene, saa vil der selvfølgelig i Tidens Løb opsamles en Del, som ikke kan finde passende Anvendelse paa noget af disse Steder, og som man derfor vil være nødt til at indbinde og opbevare ved Bureauet. Men det ny Bibliothek, som saaledes dog vil fremkomme, og som sandsynligvis med Tiden vil kræve en ikke ubetydelig Plads, vil blive af en eiendommelig broget Art og neppe være de Omkostninger værd, som dets Indretning og Vedligeholdelse ville medføre. Og desuden ville de fra fremmede Lande modtagne Sager paa denne Maade blive splittede omkring paa forskjellige Steder, og det endog tilbørlig paa saadanne Steder, hvor de ikke vilde være almindelig tilgængelige. Det har derfor forekommet Flertallet, som der var Meget, der talte for den Tanke, at man var fremsat i Lovforslagets Motiver, at man helst burde samle hele den Literatur, som gennem den internationale Udvælgning kom ind i Landet, paa et enkelt Steb, men man har hellere villet have den indlemmet i et af de bestaaende Bibliotheker end opstillet i et særskilt Bibliothek, da det altid har sine store Fordele at have de literære og videnskabelige Hjelpemidler samlede paa saa saa Steder som mulig. Skulde der imidlertid i de bestaaende Bibliothekers Forhold og navnlig i Hensynet til Pladsen være praktiske Hindringer til Stede for strax at gennemføre denne Tanke i dens fulde Omfang, saa har man dog ment, det burde overvejes, om Bureauet ikke allerede fra Begyndelsen kunde stilles i et vist Forhold til et af de bestaaende Biblio-

theker. Selv om det indtil videre maatte have sit eget Lokale, har man dog tænkt sig det oprettet som en særlig Afdeling, et selvstændigt Bureau under et af Bibliothekerne, og det ikke blot af de anførte Grunde, men ogsaa fordi det syntes mindre heldigt, at hele Bureauets Virksomhed, saaledes som det vilde ske efter Lovforslaget, kom til at hvile alene paa en enkelt Mand. Der vil ganske naturlig efterhaanden uddanne sig en vis bestemt Praxis med Hensyn til Udvælgningen, men naar Bureauchefen staar aldeles isoleret, vil der være Fare for, at den indvundne Erfaring for en meget væsentlig Del kan tabes ved hans Sygdom eller Bortgang, og man maa derfor ønske, at han under sin Virksomhed kan staa i en saadan Forbindelse med andre bogkyndige Folk, at hans Arbejde uden væsentligt Brud paa Traditionen kan fortsættes af Andre, naar han af en eller anden Grund træder fra. Vedkommende Bureauchef vil dog i alle Tilfælde blive nødt til stadig at forhandle med Bestyrerne for de store Bibliotheker, da en enkelt Mand neppe kan være i Besiddelse af den omfattende Bogkendskab, der vil være nødvendig, naar han skal vælge mellem de fra mangfoldige Bidskaber hentede Arbejder, der kunne tilbydes fra de fremmede Lande, og naar han skal træffe Bestemmelse med Hensyn til det, vi her hjemme skulle kjøbe for at kunne yde et Bederlag, og man er da gaaet ud fra, at Arbejdet i saa Henseende vil blive lettere, naar Bureauet er indordnet som Led i et større Bibliothek, hvor man paa Forhaand kan forudsætte en mere alsidig Bogkendskab. Det for-tjener i det Mindste en nærmere Overveelse, hvorledes Bureauets Stilling til de bestaaende Bibliotheker bør være, om det bør staa uafhængigt af dem og saaledes efterhaanden vove op til et selvstændigt Bibliothek, eller det paa en eller anden Maade bør forbindes med det ene af dem.

Med Hensyn til Sagens finansielle Side kræver Lovforslaget ganske vist kun 10,000 Kr. i det første Aar, men denne Sum er fuldkommen vilkaarlig ansat, og det følger af sig selv, at de fremtidige Udgifter meget vil bero paa, hvor-mange Stater der tiltræder Konventionen, hvilke Regler man vil gjøre gjældende med Hensyn til det ovenfor omtalte Bederlag, og hvorledes man tænker sig Ordningen af det Bibliothek, der efterhaanden vil samles. Efter Forslaget skulle de fornødne Udgifter for Fremtiden bevilges ved de aarlige Finantslove, saa Lovgivningsmagtens forskjellige Led forsaavidt kunne gjøre deres Indflydelse gjældende derpaa, men det maa tillige erindres, at den Stat, der tiltræder Konventionen, ikke kan fratræde den før efter 10 Aars Forløb, og at der altsaa i det Mindste i dette Tidrum vil være et Baand paa Lovgivningsmagtens fri Bestemmelse. Staten vil altid til en vis Grad blive nødt til at tage de nødvendige Konsekvenser af sin Tilslutning til Konventionen, og Flertallet har derfor troet, at man,